

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. szeptember 23.

XVI. évfolyam 26. szám

Évközi 25. vasárnap

„Isten megsegít engem, az Úr oltalmazója életemnek.”

Egyházközségünk hirdetése:

**Szeptember 23. Évközi 25.
vasárnap:**

08:00 – Szűz Mária Tiszteletére

10:00 – +Béla

19:00 – Zsuzsa gyógyulásáért

Szeptember 24. Évközi 25. hétfő:

Szent Gellért püspök és vértanú

06:30 –

Szeptember 25. Évközi 25.

kedd:

6:30 –

Szeptember 26 Évközi 25.

szerda:

Szent Kozma és Damján vértanúk

6:30 –

Szeptember 27. Évközi 25.

csütörtök:

Páli Szent Vince áldozópap

06:30 – Élő Júlia

18:30-19:30: Szentségimádás

Szeptember 28. Évközi 25.

péntek:

Szent Vencel vértanú

18:00 – 19:00 Gyóntatás

19:00 – Utazókért

Szeptember 29. Évközi 25.

szombat:

19:00 – +Gyula, József, Erzsébet

Szeptember 30. Évközi 26.

vasárnap:

08:00 – +Szülők, Testvérek

10:00 – Hagyományörző Kör élő

és elhunyt tagjaiért

11:30 – Makkosi főbúcsú

Celebrálja Spányi Antal

megyéspüspök

19:00 – Élő Antal

A szentmise olvasmányai:

Bölcs 2,12.17-20

Zsolt 53

Jak 3,16-4,3

Mk 9,30-37

Katekumen képzés

*Vasárnap 11 órai kezdettel
katekumenek számára tanítást tart
Margit nővér az A épületben (bejárat
a zöld kapun).*

MINISTRÁNS TOBORZÓ

Kedves Szülők!

A Budakeszi Ministráns Gárda
idén is várja a 8. életévüket
betöltött fiúkat az oltár
szolgálatára!

Jelentkezési tudnivalók:

Ministránsvezető:

Stock Szabolcs

tel.: +36-30-788-6454

e-mail.:sz.stocki@gmail.com

Jelentkezési lapot a sekrestyéből
lehet kérni!

Templom takarítás

A templomot rendszeresen
takarító asszonyok száma és
ereje megfogyatkozott. Ezért
nagy szükség van arra, hogy
újjonnan is csatlakozzanak e
közösségi munkához. Érdeklődni
és jelentkezni Mayer Józsefné
Erzsébetnél lehet: 06-30-932-
9236

Az is boldog lehet, akinek nem voltak jó szülei!

Ferenc pápa katekézise

Szeptember 19-én a szülők iránti
tisztelet parancsáról elmélkedett
katekézisében Ferenc pápa. A
Szentatya a parancsolat
felszabadító hatását hangsúlyozta:
elfogadhatjuk szüleinket
korlátaikkal együtt,
kiengesztelődhetünk gyermekkori
sérüléseinkkel, és boldog,
másoknak szentelt életet élhetünk.

A „tíz szó” körüli utazásunkban ma az
apára és anyára vonatkozó
parancshoz érkeztünk. A szülők iránti
köteles tiszteletéről van szó. Mit jelent
ez a „tisztelet”? Az eredeti héber szó
egy valóság dicsőségére, értékére,
szó szerint „súlyára”, állagára utal.
Tisztelni tehát azt jelenti, hogy
elismerjük ezt az értéket. Nem külső
formákra, hanem igazságra vonatkozó
kérdésről van szó. Tisztelni Istent, a
Szentírásban, azt jelenti, hogy
elismerjük az ő valóságát, számot
vetünk jelenlétével; ez a
szertartásokkal is kifejezésre jut, de
főleg azt kívánja meg, hogy megadjuk
Istennek az igazi helyet saját
létezésünkben. Az apa és anya iránti
tisztelet tehát azt jelenti, hogy
elismerjük jelentőségüket olyan
konkrét tettekkel is, amelyek
odaadást, szeretetet és gondoskodást
fejeznek ki. De nemcsak erről van szó.

A „negyedik szónak” van egy
„jellegzetessége”: ez olyan
parancsolat, amelyhez eredmény
kapcsolódik. Azt mondja ugyanis:

„Tiszteld apádat és anyádat, amint az Úr, a te Istened parancsolta neked, hogy hosszú életű és boldog légy azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked” (MTörv 5,16). A szülők tisztelete hosszú, boldog élethez vezet. A „boldogság” szó egyedül a szülőkkel kapcsolatban szerepel a tízparancsolatban.

Ez a sok ezer éves bölcsesség azt mondja ki, amit a humán tudományok alig egy évszázada tudtak csak megfogalmazni: hogy tudniillik a gyermekkor megélése az egész további életünkre rányomja bélyegét. Gyakran könnyen felismerhető, ha valaki egészséges és kiegyensúlyozott közegben nőtt fel. De ugyanúgy könnyen észrevehető, ha valakinek elhagyatottságban és erőszakban volt része. Gyerekkorunk kissé olyan, mint a kitörölhetetlen tinta: megjelenik az ember izlésében, létmódjában, még ha egyesek megpróbálják is elrejteni korai életéveikben szerzett sebeiket.

De a „negyedik szó” még ennél is többet mond. Nem beszél a szülők jószágáról, nem feltételezi, hogy az apa és az anya tökéletesek. A gyermekek cselekvéséről beszél, függetlenül a szülők érdemeitől, és egy rendkívüli, felszabadító dolgot mond: még ha nem minden szülő volt is jó és nem mindenkinek a gyermekora volt felhőtlen, minden gyermek boldog lehet, mert a teljes és boldog élet elérése az igazi hálától függ, amelyet azok iránt tanúsítunk, akik világra hoztak minket.

Gondoljuk csak meg, mennyire építő ez a „szó” sok fiatal számára, akiknek fájdalmas élettörténetük van, akik sokat szenvedtek gyermek- és fiatalukorukban. Sok szent – és nagyon sok keresztény – van, akik fájdalmas gyermekkorot követően tündöklő életet éltek, mert – Jézus Krisztusnak köszönhetően – kiengesztelődtek az étellel. Gondoljunk arra a most boldog fiatalemberre, aki jövő hónapban már szent lesz, Nunzio Sulprizióra, aki tizenkilenc évesen fejezte be életét,

kiengesztelődve sok fájdalommal, sok mindennel, mert szíve derűs volt, és sosem tagadta meg a szüleit. Gondoljunk Lellisi Szent Kamillra, aki egy rendetlen gyermekkor után szeretetben és szolgálatban kiteljesedő életet épített fel; gondoljunk Szent Jozefina Bakhitára, aki borzalmas rabszolgaságban nőtt fel; vagy Boldog Carlo Gnocchira, aki árva és szegény volt; vagy magára Szent II. János Pálra, aki már kora gyermekkorban elveszítette édesanyját.

Az ember, bármilyen múltból jöjjön is, ebből a parancsolatból Krisztushoz vezető útmutatást kap: őbenne ugyanis feltárul az igazi Atya, aki felkínálja nekünk, hogy „újjászülessünk felülről” (vö. Jn 3,3–8). Életünk rejtélyei világosságot nyerne, amikor felfedezzük, hogy Isten öröktől fogva azt az életet készíti nekünk, amelyet az ő gyermekeiként élhetünk, ahol minden cselekedet Tőle kapott küldetés.

Sebeink lehetőségekké kezdenek válni, amikor kegyelemből felismerjük, hogy az igazi rejtély már nem a „miért?”, hanem a „kiért?”, hogy kinek az érdekében történt ez velem. Milyen célra való tekintettel formált engem Isten életem során? Itt minden megfordul, minden értékessé válik, minden építővé válik. A tapasztalatom, még ha szomorú és fájdalmas is, a szeretet fényében, hogyan válik mások számára – kiért? – üdvösség forrásává? És akkor elkezdhetjük tisztelni szüleinket a felnőtt gyermekek szabadságával és szüleink korlátainak irgalmas elfogadásával. [1]

Tiszteld szüleidet: ők adtak nekünk életet! Ha eltávolodtál szüleidtől, tégy erőfeszítést, és térj vissza hozzájuk; vélhetően már öregek... Ők adtak neked életet. És sajnos szokásunk, hogy egymás közt csúnya dolgokat mondunk,

átkozódunk... Kérlek benneteket, soha, de soha ne szidjátok mások szüleit! Soh a! Sosem szabad szidni más anyját, sosem szabad szidni más apját! Sosem! Hozzátok meg bensőtökben ezt az elhatározást: mától nem szidom másnak a szüleit. Ők adtak neki életet! Nem szabad szidni őket.

Ez a csodálatos élet fel van kínálva nekünk, nincs ránk erőltetve: a Krisztusban való újjászületés szabad elfogadást igénylő kegyelem (vö. Jn 1,11–13), és megkeresztelkedésünk kincse, hiszen a keresztségben – a Szentlélek működése révén – egyetlen Atyánk van, a mennyei (vö. Mt 23,9; 1Kor 8,6; Ef 4,6). Köszönöm!

Egyházi hozzájárulás – 2018

Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2018-ra a templomban található postai csekkeken, illetve átutalással a csekkben szereplő számlaszámra: (CIB Bank 10701180-47037009-51100005) Nagy segítség a közösség ügyei szempontjából, ha anyagi eszközeinkkel kellő időben és kiszámítható módon rendelkezünk. Fontos, hogy Isten ügye, a közösség dolgai anyagi tekintetben is az első helyen legyenek! Felhívjuk azon kedves testvéreink figyelmét, akik még nem rendezték az idei évben önkéntes egyházi hozzájárulásukat, tegyék meg anyagi erejükhöz mérten